

82

Tydzień
Miłosierdzia

12 – 18
04/2026

*Uczniowie –
Misjonarze Miłosierdzia*

2 NIEDZIELA WIELKANOCNA CZYLI MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

ŚWIĘTO PATRONALNE CARITAS

12 IV 2026

EWANGELIA: J 20, 19–31

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

Druga Niedziela Okresu Wielkanocnego rozpoczyna w Kościele Tydzień Miłosierdzia. Antyfona na wejście zaprasza nas do radości i dziękczynienia Panu Bogu, który w swoim miłosierdziu powołał nas do Królestwa Niebieskiego. To w Eucharystii zmartwychwstały Pan objawia nam swoje miłosierdzie i wzywa nas, abyśmy – umocnieni doświadczeniem Jego łaski – stawali się uczniami i misjonarzami miłosierdzia. Niech nasz udział w tym Sakramencie Miłości „umocni naszą wiarę” (por. kolekta), abyśmy potrafili dostrzegać zmartwychwstałego Pana w najbardziej potrzebujących i z miłością spieszyli im z pomocą.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Bogu, bogatemu w miłosierdzie, przedstawmy nasze prośby:

Spraw Panie, aby Kościół, sprawując święte sakramenty, nieustannie ukazywał światu niezgłębioną tajemnicę Twego miłosierdzia.

Spraw Panie, aby szafarze Twojego miłosierdzia poprzez gorliwą postugę przygarniali pokutujących do wspólnoty Kościoła.

Spraw Panie, aby wierzący w Ciebie dostrzegali Twoją obecność w chorych i cierpiących oraz spieszyli im z pomocą.

Spraw Panie, aby Twoje miłosierdzie ogarniało naszą ojczyznę, przynosząc jej pokój oraz duchowy i materialny rozwój.

Spraw Panie, aby zmarli na wieki wychwalali Twoje miłosierdzie w Królestwie Niebieskim.

Spraw Panie, aby udział w Najświętszej Eucharystii umacniał naszą wiarę i czynił nas misjonarzami miłosierdzia.

Miłosierny Boże, wysłuchaj naszych prośb, które do Ciebie z wiarą i ufnością zanosimy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NRY 76-77.

Świętość chrześcijańska często rozkwita w najbardziej zapomnianych i zranionych miejscach ludzkości. Najubożsi z ubogich – ci, którym brakuje nie tylko dóbr materialnych, ale także głosu i uznania ich godności – zajmują szczególne miejsce w sercu Boga. Są umiłowanymi Ewangelii, dziedzicami Królestwa (por. Łk 6, 20). To w nich Chrystus nadal cierpi i zmartwychwstaje. To w nich Kościół odnajduje powołanie do ukazania swojej najbardziej autentycznej rzeczywistości.

Kanonizowana w 2016 r. św. Teresa z Kalkuty stała się powszechną ikoną miłości miłosiernej, przeżywanej do granic możliwości dla dobra najuboższych, odrzuconych przez społeczeństwo. Założycielka Misjonarek Miłości poświęciła swoje życie umierającym porzuconym na ulicach Indii. Przygarniała odrzuconych, obmywała ich rany i towarzyszyła im aż do chwili śmierci z czułością, będącą modlitwą. Jej miłość do najuboższych z ubogich sprawiła, że nie zajmowała się tylko ich potrzebami materialnymi, ale głosiła im dobrą nowinę Ewangelii: „Chcemy głosić ubogim dobrą nowinę, że Bóg ich miłuje, że my ich kochamy, że są dla nas kimś ważnym, że oni również zostali stworzeni przez tę samą miłującą rękę Boga, aby kochać i być kochanym. Nasi ubodzy są wspaniałymi ludźmi, są bardzo kochani, nie potrzebują naszego współczucia i litości, potrzebują naszej wyrozumiałej miłości. Potrzebują naszego szacunku, potrzebują, abyśmy traktowali ich w sposób godny” (św. Teresa z Kalkuty, *Discorso in occasione del conferimento del Premio Nobel per la Pace* [Oslo, 10 dicembre 1979]: tenże, *Aimer jusqu'à en avoir mal*, Lyon 2017, 19-20). Wszystko to wyrastało z głębokiej duchowości Matki Teresy, która postrzegała służbę najuboższym jako owoc modlitwy i miłości, źródło prawdziwego pokoju, jak przypomniał papież Jan Paweł II pielgrzymom przybyłym do Rzymu na jej beatyfikację: „Skąd Matka Teresa czerpała siłę, aby całkowicie poświęcić się służbie innym? Znajdowała ją w modlitwie i cichej kontemplacji Jezusa Chrystusa, Jego Świętego Oblicza, Jego Najświętszego Serca. Sama to powiedziała: «Owoce ciszy jest modlitwa. Owocem modlitwy jest wiara. Owocem wiary jest miłość. Owocem miłości jest służba. Owocem służby jest pokój» (...). To modlitwa napełniła jej serce pokojem Chrystusa i pozwoliła jej promieniować tym pokojem na innych” (św. Jan Paweł II, *Discorso ai pellegrini convenuti a Roma per la beatificazione di Madre Teresa di Calcutta* [20 ottobre 2003], 3: *L'Osservatore Romano*, 20-21 ottobre 2003, 10). Teresa nie uważała się za filantropkę ani aktywistkę, ale za oblubienicę Chrystusa ukrzyżowanego, która służyła z całkowitą miłością cierpiącym braciom.

PONIEDZIAŁEK

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

13 IV 2026

EWANGELIA: J 3, 1-8

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

„Chrystus, powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nie ma już nad Nim władzy” (antyfona na wejście). Ta prawda wiary, celebrowana w czasie Mszy Świętej, napełnia nasze serca nadzieją życia wiecznego. Zmartwychwstały Pan w czasie Eucharystii pragnie przyciągnąć do siebie nas – swoich uczniów – abyśmy „mogli osiągnąć obiecane dziedzictwo” (kolekta). Całym sercem, całą duszą i całym umysłem uczestniczymy w tych świętych tajemnicach naszej wiary. Niech łaska miłosierdzia spłynie na nas oraz na tych, których w tej modlitwie Kościoła polecamy Bożemu miłosierdziu.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Módlmy się do Boga Ojca, który pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy:

Módlmy się za papieża Leona, biskupów, prezbiterów i diakonów, aby ich postęga była widocznym znakiem Bożej miłości i miłosierdzia.

Módlmy się za chrześcijan, aby poprzez pełnienie uczynków miłosierdzia stawali się wiernymi uczniami i misjonarzami zmartwychwstałego Pana.

Módlmy się za tych, którzy rozeznają swoje powołanie, aby w mocy Ducha Świętego z radością podążali za Chrystusem.

Módlmy się za tych, którzy żyją w grzechu, aby uświadomili sobie jego zgubne skutki i zwrócili się ku Bożemu miłosierdziu.

Módlmy się za nas samych, abyśmy przez uczestnictwo w Eucharystii szukali tego, co w górze, i byli świadkami Chrystusa zmartwychwstałego.

Boże, Ty nam dałeś swojego Syna, aby nas wybawił od śmierci i wszelkiego grzechu. Wysłuchaj naszych pokornych prośb, które zanosimy, ufając w Twoje nieskończone miłosierdzie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NR 16.

Bóg jest miłością miłosierną, a Jego plan miłości, który rozciąga się i realizuje w historii, polega przede wszystkim na tym, że zstąpił i przyszedł między nas, aby wyzwolić nas z niewoli, strachu, grzechu i mocy śmierci. Spoglądając z miłosierdziem i z sercem przepelnionym miłością, zwrócił się On do swoich stworzeń, troszcząc się o ich ludzką kondycję, a zatem i pochylając się nad ich ubóstwem. Właśnie po to, aby mieć udział w ograniczeniach i słabościach naszej ludzkiej natury, sam stał się ubogim, narodził się w ciele jak my i poznaliśmy Go w małości dzieciątka złożonego w żłobie oraz w skrajnym upokorzeniu krzyża, gdzie podzielił nasze radykalne ubóstwo, jakim jest śmierć. Łatwo zatem zrozumieć, dlaczego także teologicznie można mówić o preferencyjnej opcji Boga na rzecz ubogich; wyrażenie to powstało na kontynencie latynoamerykańskim podczas zgromadzenia w Puebla, ale zostało na dobre zintegrowane z późniejszym nauczaniem Kościoła (por. św. Jan Paweł II, Katecheza [27 października 1999]: L'Osservatore Romano, wyd. polskie, n.1 [219]/2000, s. 43). Ta „preferencja” nigdy nie oznacza wykluczenia lub dyskryminacji innych grup, co w Bogu byłoby niemożliwe. Ma ona na celu podkreślenie działania Boga, który odnosi się ze współczuciem do ubóstwa i słabości całej ludzkości i który, pragnąc zapoczątkować królestwo sprawiedliwości, braterstwa i solidarności, ma szczególnie na sercu tych, którzy są dyskryminowani i uciskani, wymagając również od nas, od swojego Kościoła, zdecydowanego i radykalnego opowiedzenia się po stronie najuboższych.

WTOREK

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

14 IV 2026

EWANGELIA: J 3, 7b-15

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

„Weselmy się i radujmy, i dajmy chwałę Bogu, bo zakrólował Pan, nasz Bóg wszechmogący” (antyfona na wejście). Tymi słowami antyfona na wejście wzywa nas do radości i uwielbienia naszego Zbawiciela. Podczas tej Mszy Świętej zachęca nas do dziękczynienia za Boże miłosierdzie i do jedności z dziełem zbawienia, które uobecnia się na ołtarzu. Niech ten wielki dar Eucharystii stanie się dla nas zadatkiem życia wiecznego i przyszłej chwały.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

W jednym duchu i jednym sercem, tak jak pierwsi chrześcijanie, zanieśmy ufne błagania do Boga, naszego Niebieskiego Ojca:

Za papieża Leona i naszego biskupa N., aby na wzór Apostołów z odwagą i mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Za tych, którzy w sakramencie chrztu zostali włączeni do wspólnoty Kościoła, aby Bóg obdarzył ich łaską wytrwałości w wierze.

Za rządzących państwami, aby zawsze kierowali się postawą miłosierdzia wobec potrzebujących.

Za tych, którzy jeszcze nie przystąpili do wielkanocnej Komunii Świętej, aby przyjmując Ciało Pana, mogli na nowo narodzić się do życia w wierze.

Za naszych bliskich zmarłych, aby wywyższony Syn Człowieczy obdarzył ich życiem wiecznym, obiecany na chrzcie świętym.

Za nas, zgromadzonych wokół ołtarza Chrystusa, abyśmy w codziennym życiu byli świadkami Bożego miłosierdzia.

Panie Boże, spojrzij w swoim wielkim miłosierdziu na nasze prośby i wysłuchaj ich. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NR 39.

Już od pierwszych wieków ojcowie Kościoła uznawali w ubogich uprzywilejowaną drogę przystępu do Boga, szczególny sposób spotykania Go. Miłosierdzie wobec potrzebujących było rozumiane nie tylko jako zwyczajna cnota moralna, ale jako konkretny wyraz wiary w Słowo Wcielone. Wspólnota wiernych, wspierana mocą Ducha Świętego, była zakorzeniona w bliskości wobec ubogich, których nie uważała za dodatek, ale za istotną część swojego żywego ciała. Św. Ignacy z Antiochii na przykład, idąc na męczeńską śmierć, napominał wiernych wspólnoty w Smyrnie, aby nie zaniedbywali obowiązku miłosierdzia wobec najbardziej potrzebujących, przestrzegając ich, by nie postępowali jak ci, którzy sprzeciwiają się Bogu: „Zwróćcie uwagę, jak bardzo ci, co mają odmienne zdanie o przychodzącej do nas łasce Jezusa Chrystusa, przeciwni są myśli Bożej. O miłość nie dbają ani o wdowy, ani o sieroty, ani o udręczonych, ani o więźniów, ani o głodujących, ani o spragnionych” (św. Ignacy z Antiochii, Do Kościoła w Smyrnie, 6, 2, w: Pierwsi świadkowie, tłum. Anna Świderkówna, Kraków 1988, s. 172; SCh 10bis, Paris 2007, 136-138). Biskup Smyrny, Polikarp, wyraźnie zalecał szafarzom Kościoła, aby troszczyli się o ubogich: „Kapłani również niechaj pełni będą współczucia, miłosierni dla wszystkich. Niech sprowadzają na dobrą drogę zbłąkanych i odwiedzają wszystkich chorych, nie zaniedbując ani wdowy, ani sieroty, ani biedaka, lecz starając się czynić zawsze dobrze wobec Boga i wobec ludzi” (św. Polikarp, List do Kościoła w Filippi, 6, 1, w: Pierwsi świadkowie, tłum. Anna Świderkówna, Kraków 1988, s. 195; SCh 10bis, 186). Z tych dwóch świadectw wynika, że Kościół jawi się jako matka ubogich, miejsce gościnności i sprawiedliwości.

ŚRODA

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

15 IV 2026

EWANGELIA: J 3, 16-21

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

Eucharystia jest dziękczynieniem – dziękczynieniem za dar zbawienia i życia wiecznego. „Będę Cię, Panie, chwalił wśród narodów, będę głosił swym braciom Twoje imię” (antyfona na wejście). Dziś zgromadziliśmy się, aby uczestniczyć w tym wielkim dziękczynieniu, które Boży Syn składa swojemu Ojcu. Niech nasze serca otworzą się na tajemnicę Jego miłosierdzia, a nasza modlitwa i uczestnictwo w tej świętej liturgii będą Bogu miłe i pozwolą nam „osiągnąć to, co z wiarą w tych świętych tajemnicach naszej wiary celebруемy” (por. kolekta).

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Przedstawmy Panu Bogu nasze prośby.

Po każdym wezwaniu modlimy się w ciszy.

Módlmy się za Ojca Świętego Leona, biskupów, prezbiterów i diakonów.

Módlmy się za misjonarzy i wszystkich głoszących Ewangelię.

Módlmy się za więźniów.

Módlmy się za osoby skrzywdzone.

Módlmy się za zmarłych.

Módlmy się za nas samych, uczniów i misjonarzy miłosierdzia.

Usłysz Boże prośby tych, którzy do Ciebie wołają. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NRY 120-121.

Miłość chrześcijańska pokonuje wszelkie bariery, zbliża oddalonych, łączy obcych, czyni bliskimi nieprzyjaciół, przekracza przepaście po ludzku nie do pokonania, wnika w najskrytsze zakamarki społeczeństwa. Ze swej natury miłość chrześcijańska jest prorocza, dokonuje cudów, nie ma granic: jest dla tego, co niemożliwe. Miłość jest przede wszystkim sposobem pojmowania życia, sposobem jego przeżywania. Otóż Kościół, który nie stawia miłości żadnych granic, który nie zna wrogów, z którymi trzeba walczyć, lecz tylko mężczyzn i kobiety, których należy miłować – to Kościół, którego potrzebuje dziś świat.

Niech będzie możliwe, zarówno poprzez waszą pracę, jak i wasze zaangażowanie na rzecz przemiany niesprawiedliwych struktur społecznych, jak też poprzez prosty, bardzo osobisty i bliski gest pomocy, aby ubogi poczuł, że następujące słowa Jezusa są skierowane do niego: „Ja cię umiłowalem” (Ap 3, 9).

CZWARTEK

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

16 IV 2026

EWANGELIA: J 3, 31-36

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

Bóg w tajemnicy Eucharystii jest pośród swojego ludu i z nim przebywa. Karmi nas swoim Słowem i Ciałem, dając siłę na drodze wiary, która prowadzi do obiecanego zbawienia (por. antyfona na wejście). Ten duchowy pokarm umacnia nasze serca i umysły, przygotowując nas do życia w zgodzie z Jego wolą. Tu i teraz, z niezmierzonej obfitości, udziela nam swojego Ducha, napełniając nas pokojem i radością. Otwórzmy więc nasze serca na te wielkie dary Jego miłości, abyśmy mogli stawać się prawdziwymi uczniami i misjonarzami miłosierdzia w naszej codzienności.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Z wiarą przedstawmy miłosiernemu Bogu nasze prośby:

Módlmy się, aby biskupi i kapłani swoim życiem wiernie naśladowali Chrystusa miłosiernego.

Módlmy się, aby zatwardziali grzesznicy, w sakramencie pokuty i pojednania, doświadczyli pełni Bożego miłosierdzia.

Módlmy się, aby instytucje dobroczynne w naszym kraju ofiarnie służyły każdemu potrzebującemu.

Módlmy się, aby zmarli z naszej wspólnoty parafialnej zaznali miłosiernej miłości Boga.

Módlmy się za zmarłych.

Módlmy się, aby udział w Eucharystii przemieniał nas w prawdziwych uczniów i misjonarzy Bożego miłosierdzia.

Boże, Ojcze Wszechmogący, niech nasze wołanie wzniesie się przed Twój tron. Prosimy o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NR 11.

Konkretnemu zaangażowaniu na rzecz ubogich powinna towarzyszyć zmiana mentalności, która może wpłynąć na poziom kulturowy. Iluzja szczęścia, które wynika z dostatniego życia, popycha bowiem wiele osób do postrzegania egzystencji w kategoriach gromadzenia bogactwa i osiągnięcia sukcesu społecznego za wszelką cenę, nawet kosztem innych i wykorzystując niesprawiedliwe ideały społeczne oraz systemy polityczno-ekonomiczne faworyzujące najsilniejszych. W ten sposób w świecie, w którym coraz więcej osób jest biednych, paradoksalnie obserwujemy również rozwój elit bogatych, żyjących w bańce bardzo komfortowych i luksusowych warunków, niemal w innym świecie niż zwykli ludzie. Oznacza to, że nadal istnieje – czasami dobrze zamaskowana – kultura, która pozbywa się innych, nawet nie zdając sobie z tego sprawy, i toleruje z obojętnością fakt, że miliony ludzi umierają z głodu lub żyją w warunkach niegodnych istoty ludzkiej. Kilka lat temu fotografia martwego dziecka leżącego na plaży nad Morzem Śródziemnym wywołała ogromne poruszenie; niestety, poza chwilowym wzruszeniem, podobne wydarzenia stają się coraz mniej istotne jako wiadomości marginalne.

PIĄTEK

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

17 IV 2026

EWANGELIA: J 6, 1-15

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

Przez tajemnicę chrztu świętego staliśmy się królestwem i kapłanami naszego Boga. Jesteśmy ludem odkupionym krwią naszego Zbawiciela (por. antyfony na wejście). To dla nas Chrystus Pan przygotowuje stół i karmi nas do syta. Tajemnica Eucharystii, wspólnego Chleba, jednoczy nas oraz czyni uczniami i świadkami Jego zmartwychwstania. Niech nasze dzisiejsze spotkanie z Panem Jezusem podczas tej Mszy Świętej nasyci nasze pragnienia i uczy nas stawać się miłosiernymi.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Z ufnością przedstawmy Panu Bogu nasze prośby:

Módlmy się za Kościół.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech, umocniony darem Eucharystii, nieustrudzenie głosi światu tajemnicę Bożej miłości i miłosierdzia.

Módlmy się za prześladowanych za wiarę.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech swoją postawą miłości i przebaczenia ukazują oblicze Miłosiernego Ojca.

Módlmy się za głodujących.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech na swojej drodze życia spotkają ludzi, którzy okażą im miłosierdzie.

Módlmy się za konających.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech, ufni w nieskończone Miłosierdzie Boże, dostąpią radości i chwały zmartwychwstania.

Módlmy się za zmarłych.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech po trudach doczesnego życia otrzymają od Miłosiernego Pana niewiednący wieniec chwały.

Módlmy się za nas samych.

Następuje chwila ciszy, po której lektor wypowiada modlitwę:

Niech nasz udział w tajemnicy Eucharystii uzdolni nas do głoszenia miłosierdzia słowem i czynem. Miłosiernego Pana niewiędnący wieniec chwały.

*Boże, Ojczy miłosierdzia, wysłuchaj naszego wołania.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.*

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NR 41.

Wśród ojców wschodnich najgorętszym kaznodzieją sprawiedliwości społecznej był zapewne św. Jan Chryzostom, arcybiskup Konstantynopola na przełomie IV i V w. W swoich homiliach zachęcał wiernych, aby rozpoznawali Chrystusa w potrzebujących: „Chcesz czcić Ciało Chrystusa? Nie dopuść, aby było nagie. Uczciwszy je jedwabnymi szatami [w świątyni], nie pozwól, by na zewnątrz umierało z zimna z powodu nagości. (...) [Chrystus w Eucharystii] nie potrzebuje szat, ale czystej duszy; natomiast Chrystus w drugim człowieku wymaga wielkiego starania. Uczmy się mądrości oraz oddawania czci Chrystusowi w taki sposób, w jaki On sam sobie tego życzy. Najmilszym kultem jest dla Niego ten kult, którego On sam pragnie, a nie ten, który my za taki uważamy. (...) Zatem i ty oddawaj Mu taką cześć, jaką ustanowił, udzielając ubogim ze swego majątku. Bóg nie potrzebuje złotych naczyń, ale złotych dusz” (św. Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza, oprac. ks. Arkadiusz Baron, Kraków 2002, 50, 3, s. 107–108; PG 58, Paris 1862, 508). Stwierdzając z krystaliczną jasnością, że jeśli wierni nie spotkają Chrystusa w ubogich stojących u drzwi, nie będą mogli wielbić Go nawet na ołtarzu, kontynuuje: „Cóż to za korzyść dla Niego, jeśli Jego ołtarz pełen jest złotych kielichów, a On sam umiera z głodu (w osobie biedaka)? Najpierw nasycić głodnego, a potem z tego, co zostanie, przyozdob także Jego ołtarz” (tamże, 50, 4, s. 108; PG 58, 509). Z tego powodu Eucharystię rozumiał również jako sakramentalny wyraz miłosierdzia i sprawiedliwości, które ją poprzedzały, towarzyszyły jej i powinny kontynuować ją w miłości i w trosce o ubogich.

SOBOTA

2 TYGODNIA WIELKANOCNEGO

18 IV 2026

EWANGELIA: J 6, 16-21

WPROWADZENIE DO LITURGII EUCHARYSTII:

Chrystus zaprasza nas na świętą wieczerzę. Ten, który wezwał nas z ciemności do swojego przedziwnego światła, czyni nas świadkami swojej miłosiernej miłości (por. antyfony na wejście). To w Eucharystii umacnia naszą wiarę i zapewnia nas o swojej zbawczej obecności tu i teraz, a także w „todzi” naszego życia. Niech ten czas spotkania z naszym Zbawicielem będzie dla nas chwilą odnowy serca i pogłębienia relacji z Bogiem. Otwórzmy się na Jego słowo, które prowadzi, umacnia i podnosi w chwilach zwątpienia. Przyjmując Chrystusa w Eucharystii, uczmy się żyć Jego miłością na co dzień i nieść ją innym.

M

ODLITWA POWSZECHNA:

Z ufnością zanieśmy nasze prośby do miłosiernego Boga:

Za papieża Leona, aby nie ustawał w gorliwym głoszeniu orędzia Bożego miłosierdzia.

Za rządzących państwami, aby w podejmowanych decyzjach pamiętali o losie najuboższych i najstarszych.

Za przeżywających trudności w wierze, aby Chrystus był dla nich umocnieniem i podporą na drogach życia.

Za wszystkich pełniących dzieła miłosierdzia, aby napełnieni duchem miłości potrafili nieść innym nadzieję i pocieszenie.

Za zmarłych, aby miłosierny Bóg otworzył im bramy życia wiecznego.

Za nas, zgromadzonych przy Stole Słowa i Chleba Eucharystycznego, abyśmy umocnieni Niebiańskim Pokarmem nieśli nadzieję naszym bliźnim.

Wszchemogący Boże, spójrz z miłością na nasze prośby. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

R

OZWAŻANIE

Z ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV DILEXI TE,
O MIŁOŚCI DO UBOGICH, NRY 37-38.

Św. Paweł wspomina, że wśród wiernych rodzącej się wspólnoty chrześcijańskiej było „niewielu mędrców, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych” (1 Kor 1, 26). Jednak, pomimo swego ubóstwa, pierwsi chrześcijanie byli wyraźnie świadomi potrzeby otoczenia troską tych, którzy doświadczali większych niedostatków. Już u zarania chrześcijaństwa Apostołowie nałożyli ręce na siedmiu mężczyzn wybranych przez wspólnotę i w pewnym stopniu włączyli ich w swoją misję, ustanawiając ich dla posługi – diakonia w języku greckim – najuboższym (por. Dz 6, 1-5). Znaczące jest to, że pierwszym uczniem, który dał świadectwo o swojej wierze w Chrystusa aż do przelania własnej krwi, był Szczepan, będący częścią tej grupy. W nim łączą się świadectwo życia w trosce o ubogich i męczeństwo.

Nieco ponad dwa wieki później inny diakon w podobny sposób wyznał swoją wierność Jezusowi Chrystusowi, łącząc w swoim życiu służbę ubogim i męczeństwo: św. Wawrzyniec (por. św. Ambroży z Mediolanu, *Obowiązki duchownych*, tłum. Kazimierz Abgarowicz, Warszawa 1967, I, rozdz. 41, 205-206, s. 91-93; CCSL 15, Turnhout 2000, 76-77; II, rozdz. 28, 140-143, s. 159-160; CCSL 15, 148-149). Z relacji św. Ambrożego dowiadujemy się, że Wawrzyniec, diakon w Rzymie za pontyfikatu papieża Sykstusa II, zmuszony przez władze rzymskie do wydania skarbów Kościoła, „nazajutrz przyprowadził ubogich. Zapytany, gdzie są skarby, wskazał na ubogich i powiedział: «Oto są skarby Kościoła»” (tamże, II, rozdz. 28, 140, s. 159; CCSL 15, 148). Opowiadając tę historię, Ambroży zadaje pytanie: „Jakież cenniejsze skarby Chrystus może posiadać nad tych, w których sam przebywa według własnego zapewnienia?” (tamże). A przypominając, że szafarze Kościoła nie mogą nigdy zaniedbywać troski o ubogich, a tym bardziej gromadzić dóbr dla własnej korzyści, mówi: „Przysługę taką powinien cechować uczciwy zamiar i wyraźna troska. Oczywiście jeżeli ktoś obraca to na swoją korzyść, jest to zbrodnia; jeżeli natomiast wydaje na ubogich, wykupuje jeńca, jest aktem miłosierdzia” (tamże, II, rozdz. 28, 142, s. 159; CCSL 15, 148).

caritas

Caritas to największa organizacja dobroczynna w Polsce. Pomaga setkom tysięcy potrzebujących w kraju i za granicą. Struktura Caritas w Polsce składa się z Caritas Polska, która pełni funkcję koordynatora projektów ogólnopolskich i zagranicznych, oraz z 45 Caritas diecezjalnych, które niosą bezpośrednią pomoc potrzebującym na terenie danej Diecezji. Caritas Polska jest także częścią sieci Caritas Internationalis i Caritas Europa.

Caritas Polska działa w oparciu o standardy zarządzania Caritas Internationalis. Dbą o przejrzystość finansową. Potwierdza to wzorcowa ocena sprawozdania finansowego Caritas (10/10 pkt), które przeprowadziła firma audytorska Grant Thornton. Działalność Caritas Polska jest w pełni transparentna. Finanse we wszystkich obszarach podlegają badaniu przez audytorów wyznaczonych przez darczyńców instytucjonalnych oraz niezależnego biegłego rewidenta, opiniującego coroczne sprawozdania finansowe Caritas Polska.